OULUN TIETOTEEKKARIT RY

TOIMITTAJAT

Mikko Rapeli Juha Lehtomäki

KUVITUS

Lars Remes Jari Korhonen Saku Huttunen Teemu Teekkari

TAITTO

Lars Remes

Tämän julkaisun tarinoilla ei ole välttämättä mitään tekemistä todellisuuden kanssa. - toimitus

YSTÄVÄT!

Keskellä budjettikiireitä Juha Lehtomäki lähetti mailin ja pyysi kirjoittamaan OTiT:n juhlajulkaisuun jutun — "ei mitään pitkää, mutta jotain elämää suurempaa". Mietin tovin aikaa tällaiseen julkaisuun sopivaa aihetta. Lopulta päätin yrittää saada aikaan viisaita ja paatoksellisia sanoja siitä, mitä teollisuus tänä päivänä odottaa valmistuvalta DI:ltä ja miten opiskelijan pitäisi siihen opiskelussaan valmistautua.

Ajattelin ensin omia kokemuksiani, kahdeksaa vuotta Nokialla pääasiassa markkinointitehtävissä. Liikematkoja kolmeenkymmeneen maahan, expattina asumista UK:ssa, Singaporessa, Kiinassa ja nyt Prahassa. Kielenopiskelua, neuvottelutaidon kursseja, kulttuurikoulutusta ja loputonta käyntikorttien vaihtoa, uusia ihmissuhteita. Näiden käsittelyä ei tietotekniikan koulutusohjelmassa opetettu.

En ollut tyytyväinen, jotain puuttui. Sitten soitin kahdelle ensimmäisenä mieleeni tulleelle herralle, joiden uskoin pystyvän auttamaan ongelmassani. Molemmat ovat töissä samassa firmassa kuin allekirjoittanut, toinen istuu Espoossa Radio Access Systemsin tutkimusjohtajana, toinen Tampereella Nokia Mobile Phonesin kommunikaattorituotekehityksessä suunnittelupäällikkönä.

Keskustelin molempien kanssa hyvän aikaa. Tutkimusjohtaja mietti ja totesi, että valmistuva aines on periaatteessa oikein hyvää, mutta matematiikka on liian ohutta nykyiseen radiotutkimukseen ja tutkimukseen tähtäävien opiskelijoiden pitäisi lukea enemmän ja teoreettisempaa matematiikkaa. Suunnittelupäällikkö taas sanoi, että työssä aloittavan on tärkeää ymmärtää, että tuotekehitys on kylläkin innovatiivista, mutta silti etupäässä raakaa työtä, vääntämistä, jossa pitää saada syntymään virheetöntä työtä määräajassa.

Olin edelleen tyytymätön, hyviä ohjeita kyllä, mutta ei mitään ihmeellistä. Haastoin Suunnittelupäällikköä edelleen ja kysyin vielä selvemmin; mitä teekkarin pitää opiskeluaikanaan muistaa tehdä pärjätäkseen työelämässä? Tähän kysymykseen hän sitten antoi etsimäni vastauksen — "Tietenkin hankkia hyviä ystäviä".

Se kolahti. Tajusin, että olin soittanut sen kummemmin miettimättä Tero Ojanperälle ja Risto Rönkälle, OTiT:n kahdelle muulle perustajajäsenelle. Kymmenen vuotta sitten luotu ystävyyssuhde on säilynyt ja kehittynyt tähän päivään asti ja mahdollisti taas suorat kontaktit kun homma piti hoitaa nopealla aikataululla.

Risto osui suoraan kiltatoiminnan ytimeen. Kaikkien ekskursioiden, saunailtojen ja tempausten takana piilevä tavoite on rakentaa se ystäväverkko, jolla työelämässä tullaan toimimaan ohi organisaatiokaavioiden ja yli firmojen rajojen.

Hyvää seuraavaa kymmentä vuotta Oulun Tietoteekkareille!

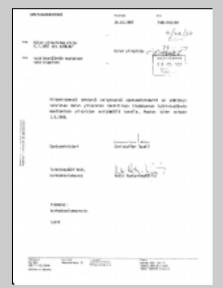
Pekka Koponen

puheenjohtaja 1988

Pella Copone

SÄ118

Tutkintosäännöksen muutoksen vahvistamispäätös

TÄSTÄ SE ALKOI

Oli synkkä ja myskyinen iltapäivä, kahdeskymmeneskuudes syyskuuta Herran vuonna tuhatyhdeksänsataakahdeksankymmentäkahdeksan. Joukko sähkötekniikanosaston opiskelijoita marssi määrätietoisesti Oulun yliopiston käytäviä kohti luentosalia SÄ118. Nämä eivät olleet aivan mitä tahansa sähköteekkareita, sillä heillä jokaisella oli yksi yhteinen, niin heidän elämäänsä kuin opintojaankin ohjaileva piirre: tietotekniikka.

Värikkäässä joukossa oli sekä tietotekniikan koulutusohjelman että sähkötekniikan koulutusohjelman tietotekniikan suuntautumisvaihtoehdon opiskelijoita. Heidän tarkoituksenaan oli toteuttaa edellisenä kesänä Otaniemessä järjestetyssä Nordic University Computer Clubs -tapaamisessa syntynyt ajatus oman killan perustamisesta tietotekniikan opiskelijoille. Sellaista aktiivista toimintaa harrastavia yhdistyksiä oli jo kaikilla muilla Suomen tietoteekkaripaikkakunnilla.

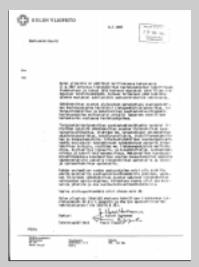
Tietotekniikan opiskelu oli Oulussa vielä 80-luvulla varsin uutta, vaikka tietojenkäsittelyopin laitoksella oltiinkin ATK-laitteita naputeltu opiskelumielessä jo vuosia. Toki teknillisessä tiedekunnassakin kokeiltiin ja ihmeteltiin tietotekniikan salaisuuksia, mutta opetus liittyi paljolti ATK-koneiden tutkiskeluun elektroniikan näkökulmasta.

Varsinainen tietotekniikan suuntautumisvaihtoehto sähkötekniikan koulutusohjelmassa alkoi vuonna 1985, ja tietotekniikan koulutusohjelma sai virallisen siunauksen opetusministeriöltä kahden vuoden kuluttua. Uuden koulutusohjelman sisältö määriteltiin sähkö-, kone- ja prosessitekniikan osastojen sekä tietojenkäsittelyopin laitoksen toimesta kevään 1988 aikana, ja opetusta tietotekniikan koulutusohjelmassa päätettiin antaa 1.8.1988 alkaen. Koska koulutusohjelma toteutettiin melkoisen nopealla aikataululla, ilmeni aluksi muutamia hallinnollisia ongelmia sekä puutteita resurssoinnissa.

Vaikka koulutusohjelman sisältö oli jo määritelty, sähkötekniikan osaston osastoneuvostossa huomattiin kuitenkin tarve erityiselle tietotekniikan koulutusohjelman kehittämistoimikunnalle, johon valittiin myös opiskelijajäseniä. Sittemmin koulutusohjelmaa on kehitetty tietotekniikan opiskelijoiden avustuksella muun muassa opetuksenkehittämistoimikunnassa, jossa esimerkiksi pari vuotta sitten valmisteltiin siirtymistä nykyiseen modulaariseen opintosysteemiin.

Killan perustavasta kokouksesta 26.9.1988 tiedotettiin asiaan kuuluvilla tahoilla sähköosaston fyysisillä ja Oulubox BBS:n sähköisillä ilmoitustauluilla, jotta mahdollisimman moni
uudesta killasta kiinnostunut tietäisi saapua paikalle. Yhdistyksen perustavat paperit oli jo
täytelty ja allekirjoitettu hyvissä ajoin Risto Rönkän opiskelija-asunnossa, joten itse tilaisuudessa hyväksyttiin Oulun Tietoteekkarit ry:n säännöt sekä tietysti valittiin killalle ensimmäinen hallitus. Hallituksen muodostamista ei ehkä toteutettu täysin demokraattisesti, mutta
tärkeintä olikin saada toiminta käyntiin mahdollisimman sujuvasti ja nopeasti. Siihen tehtävään Pekka Koponen ystävineen oli itsestäänselvä valinta.

Perustamisesta lähtien tietokillan tärkeimmäksi tehtäväksi tuli toimia rajapintana alati kasvavan opiskelijamassan ja sähkötekniikan osaston välillä muun muassa valitsemalla opiskelijaedustajansa osastoneuvostoon. Opiskelijoiden etuja ajavana järjestönä kilta on myös ottanut kantaa kulloinkin ajankohtaisiin opiskelijoita kuohuttaviin asioihin, kuten tietotekniikan koulutusohjelman ja tietojenkäsittelyopin yhdistämiseen sekä opiskelijamäärien kasvattamiseen. Heti alusta alkaen pidettiin erittäin tärkeänä hyvien ja toimivien suhteiden ylläpitämistä osastoon ja sen henkilökuntaan, jopa henkilökohtaisella tasolla. Näin vuorovaikutus opiskelijoiden ja osaston välillä oli tehokasta, ja yhteistyöllä parannettiin opetuksen laatua.

Viitekirjeet

Tähän terminaalin mainokseen ei kannata enään soittaa...

Sähkötekniikan osaston laboratorioista lähimpänä kiltaa ja kiltalaisia alkuaikoina oli tietokonelaboratorio, jonka kanssa käytiin vuosina 1988 ja 1989 aktiivista ja jopa kiivasta sananvaihtoa opiskelijoiden käyttöön annetuista tietokoneresursseista. Myös kiltalehden sivuilla käytyjen keskustelujen tuloksena tietokonelaboratorio myönsi syksyllä 1989 killan pyynnöstä opiskelijoille käyttäjätunnuksia osaston unix-koneisiin.

Killan olemassaolon ensimmäiset kuukaudet kuluivat toimintaolosuhteiden luomiseen. Ensimmäinen hallitus (jonka toimikausi muuten kesti syksystä 1988 vuoden 1989 loppuun) sai hankittua killalle muun muassa kokoontumis- ja päivystystilan huoneeseen SÄ125, oman ilmoitustaulun ja postilaatikon sähköosaston ilmoitustaulujen viereen sekä sähköpostiosoitteen osaston SUN 3 -minitietokoneeseen.

Killan perustavassa kokouksessa päätettiin myös kopiokoneen hankkimisesta killan rahasammoksi. Talouspuoli saatiinkin nopeasti rullaamaan, kun Xeroxilta liisatulla kopiokoneella otettiin ensimmäisten kuukausien aikana peräti satatuhatta kopiota. Kone oli koko yliopistossa parhaimmalla mahdollisella paikalla keskusaulassa ja kopioiden hintakin oli sieltä halvimmasta päästä. Kopiokoneet ovat olleet läpi historian killan suurinpia tulonlähteitä, ja varsinkin lamavuosina kopieerien tuotto oli enemmän kuin tärkeää killan taloudelle. Oman kiitoksensa tästä ansaitsevat myös ahkerat kopiokonevastaavina toimineet kiltalaiset.

FUKSIKURSIOLLE

Teekkarikilloille ominainen toimina alkoi välittömästi pari päivää perustavan kokouksen jälkeen, kun osa uuden tietokillan edustajista suunnisti Oulun Sähköinsinöörikillan mukana fuksiekskursiolle Kajaaniin. Fuksi-ekskursiosta muodostui heti ensimmäisestä retkestä alkaen myös Oulun Tietoteekkareiden jokavuotinen perinne, eikä edes lama-ajan krooninen rahapula ole estänyt näiden ikimuistoisten retkien toteutumista.

Ekskursiot ovat opiskelijoiden järjestämiä matkoja, joiden aikana tutustutaan määränpään yrityselämään sekä alueen muihin mielenkiintoisiin kohteisiin. Fuksi-ekskursio on tarkoitettu ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoille, jotka virallisen ohjelman lomassa tutustuvat toisiinsa ja saavat oppia, kuinka teekkari käyttäytyy maailmalla. Tosin teekkareiden suomalaisesta geeniperimästä johtuen ekskursioista on muodostunut kosteahkoja riemulomia ankaran opiskelun uuvuttamille opiskelijoille, ja monenmoisia kommelluksia onkin sattunut!

Paha olo yllätti kerran tietoteekkarin kesken Valmetin yritysesittelyn Jyväskylässä, mutta onneksi teekkarilakki oli lähettyvillä ja nolosta tilanteesta selviydyttiin neuvokkaasti ja muita ihmisiä häiritsemättä. Pahoinvoinnin ohella myös liiallinen tiedonjano on aiheuttanut ongelmia ekskursioiden virallisella osuudella. Eräällä fuksikursiolla juuri hallitukseen valittu fuksi yltyi kyselemään ja kommentoimaan hieman liian innokkaasti Kajaanin Elektroniikan toiminnasta sillä seurauksella, että hänet hienovaraisesti poistettiin tilaisuudesta.

Tietoteekkareiden jokasyksyiset fuksi-ekskursiot ovat pääsääntöisesti suuntautuneet parin tunnin linja-automatkan päähän Oulusta, ja muutamilla paikkakunnilla on vierailtu useampaankin kertaan.

Kiltalehti Terminaalin taidetta

apin-Kulta, Isohaaran voimalaitos Elektroniikka apin-Kulta, Isohaaran voimalaitos, u, Kemira apin-Kulta, Veitsiluoto **railukohteita** Elektroniikka, Edacom Vaasa Jyväskylä Kemi, Tornio, Haaparanta

Perinteisesti matka on alkanut linja-autolla kukonlaulun aikaan Linnanmaalta, jonne innokkaimmat, lähinnä vanhemmat teekkarit, ovat tulleet suoraan edellisen illan jatkoilta. Linja-autossa istuminen on tunnetusti tylsää, joten oheisohjelmaan on aina kuulunut useita tankka-us- ja tyhjennyspysähdyksiä. Tankkauksen ja tyhjennyksen välissä matkalle lähteneet ovat aina esitelleet itsensä muille, ja samalla vanhemmat tietoteekkarit ovat saaneet esittää perinteiset sisko- ja veli-kysymyksensä fukseille. Myös killan virallinen laulunjohtaja eli nykyiseltä nimeltään pelimanne on ylläpitänyt bussimatkan tunnelmaa opettamalla fukseille perinteisiä teekkarilauluja. Matkan jälkeen fuksit ovat varmasti oppineet, mitä ne bitit siellä localbussissa tekevät.

Määränpäässä ovat ekskursion sponsori tai sponsorit esitelleet yrityksensä toimintaa ja tarjonneet matkalaisille purtavaa ja hiukan kostuketta palan painikkeeksi. Iltapäivän puolella virallisen vierailuohjelman jälkeen fuksit pienryhmittäin ja mukana olevat teekkarit ovat yleensä kisailleet pienimuotoisen olutviestin, jonka jälkeen vapaamuotoinen illanvietto kussakin vierailukohteessa on alkanut. Yleensä illanvietosta on seurannut melkoinen kaaos kyseisellä paikkakunnalla ja samalla on kertynyt tuhansia hauskoja tarinoita saunailtoihin kerrottavaksi.

Pahennusta fuksi-ekskursiolaiset ovat aiheuttaneet esimerkiksi paikallisissa ravitsemusliikkeissä. Kerran tietoteekkariseurue soitti levyautomaatista viisikymmentä kertaa peräjälkeen Kikan silloisen hitin Sukkula Venukseen. Eräästä kemiläisestä paikasta kymmenhenkinen mustahaalaripoppoo ohjattiin ulos, koska he jatkoivat useista pyynnöistä huolimatta hävyttömien laulujen laulamistaan.

Paluumatka Ouluun on yleensä alkanut reilusti aamuyön puolella. Kun lopulta myöhäisimmätkin saapuvat lähtöpaikalle ja päästään matkaan, on tunnelma fuksien keskuudessa yleensä jo hieman väsynyt, mutta teekkarit pitkällä kokemuksellaan yleensä jaksavat laulaa ja römytä aina Linnanmaalle saakka.

Jyväskylän fuksikursiolla eräs nimeltä mainitsematon fuksi myöhästyi Ouluun lähtevästä bussista. Tuntemattomasta paikasta herättyään tämä sankari liftasi parikymmentä kilometriä pohjoiseen päin ja kyydin loputtua lähti juoksemaan umpimähkään valittua tietä. Alkumatkasta bussissa tietenkin ihmeteltiin kadonnutta lammasta, kunnes bussin kuljettaja huomattuaan tiellä samaan suuntaan juoksevan henkilön kysyi: "Onks toi teidän?" Ja olihan "se".

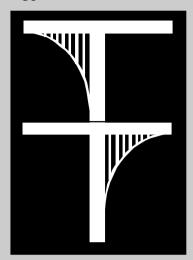
Teekkareilla niin Oulussa kuin muuallakin oli aikoinaan paha tapa kerätä matkamuistoja retkiltään maailman mannuilla, mutta onneksi tämä viranomaisiakin työllistänyt perinne on vähitellen hiipumassa. Epävirallisen perimätiedon mukaan eräällä fuksikursiolla killan jäsenet lainasivat muun muassa kaupungintalon pihasta kaupunginviirin ja — niin uskomattomalta kuin se kuulostaakin — poliisiaseman sinisen valokyltin.

Tietokillan fuksikursiolaiset pääsivät ensimmäisenä ryhmänä vierailulle Kajaanin Elektroniikkaan sen jälkeen, kun erään piirin prototyyppi oli mystisesti ensin kadonnut ja sitten palannut postin kuljettamana takaisin tehtaalle. Muutamaa vuotta myöhemmin samassa yrityksessä vierailleen tietoteekkarin mukaan tarttui tehdaskierrokselta akkumittari, mutta isännät kuitenkin huomasivat katoamisen ennen kuin tietokillan bussi ehti kaartaa parkkipaikalta. Muutaman ikuisuudelta tuntuneen hetken jälkeen matka pääsi jatkumaan, kun mittari oli yllättäen ilmestynyt takaisin hyllykköönsä.

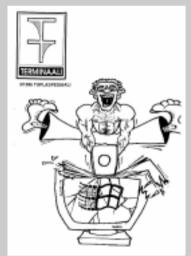
Näiden huhupuheiden todenperäisyys on aina syytä kyseenalaistaa, mutta kysyttäessä fuksi-ekskursiosta keneltä tahansa tietoteekkarilta vastaukseksi saa ainakin mairean hymyn ja tusinan verran hupaisia tarinoita.

Kiltalehti Terminaali 2/97

'T for two'

Kansi 3/96

TEEKKARIKILLAKSI

Oulun Tietoteekkarit ry sai yhdistysrekisteristä virallisen hyväksynnän neljässä viikossa, kun hakemus oli jätetty kiireellisenä. Virallista nimeä oli tietysti arkikielessä hankala käyttää, joten oli keksittävä tietoteekkareille istuva lyhenne. Aluksi nimen viralliseksi lyhenteeksi suunniteltiin OTTi:a, mutta pian paremmaksi vaihtoehdoksi huomattiin OTiT, joka päätettiin ensimmäisen hallituksen kokouksessa ottaa heti käyttöön.

Kuten muillakin teekkarikilloilla piti OTiT:llakin olla oma logo, josta järjestettiin arkkitehdeille suunnattu suunnittelukilpailu palkintona sata markkaa tai kori keskiolutta. Kilpailun voitti eräs tuntemattomaksi jäänyt arkkitehtiopiskelija työllään "T for two", jossa on kaksi tkirjainta päällekkäin. Yksityiskohtana tästä arkkitehtiopiskelijasta mainittakoon se, ettei olutkori kelvannut palkinnoksi. T for two on tietysti aikojen myötä hieman elänyt, esimerkiksi kahta t-kirjainta erottava viiva on välillä tipahtanut Oulun Tietoteekkareiden kyydistä. Killan logosta tehtiin heti ensimmäiseksi wapuksi myös kokardit, jotka kiinnitettiin oululaiseen tapaan teekkarilakin etuosaan.

Killalle perustettiin vuonna 1988 oma sensuroimaton kiltalehti, joka toimi tietokillan hallituksen ja yksittäisten rivikiltalaisten äänitorvena. Killan hallitukseen kuului alusta alkaen kiltalehden päätoimittajan virka, ja lehden ensimmäinen numero julkaistiin hetimiten killan perustamisen jälkeen. Killan hallitus päätti jakaa tuolloin vielä nimetöntä julkaisua yliopiston lisäksi myös Oulun teknologiakylään, jossa sen ilmestyminen sai hyvän vastaanoton. Sponsoreiden hankkiminen ei sen jälkeen tuottanut ennen lamavuosia ongelmia. Tästä esimerkkinä on kiltahuoneen seinälle ripustettu tuolloiselta Mobiralta saatu kirje, jossa kyseinen yritys päätti lahjoittaa OTiT:lle viisituhatta markkaa heti uudesta killasta kuultuaan. Näistä ajoista ovat

Haloo siellä!

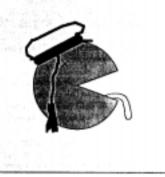
Eipäs sekoilla airoissa!
 Nyt alkaa 11. yhteinen toimintavuosi.
 Onnittelemme Oulun Tietoteekkarit ry:tä yhteiseen tahtiin sujuneesta soudusta.

Nokia Telecommunications
Nokia Mobile Phones

KILLAN MASKOTTI

Killan hallitus päätti kokouksessaan ottaa Paemanin Tietoteekkarit ry:n viralliseksi maskotikseen. Maskotin pitäisi olla tuttu kaikilile, jotka ovat josku nooruudessaan tietokonepelejä harrastaneet. Paemanista tullaan tekemään kolmiulotteinen malli, jota voidaan kuljettaa mukana excursioilla ym. virallisissa ja vähän epävirallisemmiasakin tilaisuuksissa. Maskotin hahmo el ole kuin nimellisesti sidottu virallisten Paemaniin. Sitä voi muokata tilaisuuden mukaan: paggi istuu, paggi seisoo, paggi juo, paggi sammuu ...

Killan maskotti

myöhempien vuosien rahastonhoitajat ja valtiovarainministerit olleet erittäin kateellisia, ymmärrettävistä syistä.

Kiltalehden nimestä käytiin kova kamppailu killan hallituksen kokouksessa 16.5.1989, kun kaksi nimetöntä lehteä oli jo ehditty julkaista. Vastakkain olleet ehdotukset Semafori ja Terminaali saivat kumpikin äänestyksessä kolme ääntä, jolloin puheenjohtaja Pekka Koposen ääni ratkaisi voittajaksi Terminaalin. Ensimmäinen Terminaali-nimeä kantanut lehti ilmestyikin heti 19. toukokuuta päätoimittaja Tero Ojanperän julkaisemana.

Alkuvuosina Terminaalissa näkyi aktiivisten tietokiltalaisten aikaisempi kokemus kiltatoiminnasta. Kiltahan syntyi tietotekniikkaan suuntautuneiden sähköteekkareiden toimesta ja he pysyivät mukana 1990-luvun puolelle saakka. Terminaalissa julkaistiinkin alussa erittäin paljon ajankohtaisia ja asiapohjaisia juttuja, joita vanhemmat tieteenharjoittajat kirjoittivat. Hyviä esimerkkejä näistä ovat Telenokian (Terminaali 3/89) ja VTT:n tietokonetekniikan laboratorion (Terminaali 1/90) esittelyt, tietokonetekniikan laboratorion esimiehen professori Pentti Lappalaisen haastattelu (Terminaali 1/89) sekä tietysti Bertilin kirjoitukset tietotekniikan opiskelusta (Terminaali 2/90).

Terminaali on aina ollut kulloisenkin päätoimittajansa näköinen, vaikka perus-ulkoasu on tänäkin päivänä aika samanlainen kuin alkuaikojen lehdissä. Ulkonäkö on myös riippunut siitä, onko lehti painettu killan laadukkaalla kopiokoneella vai yliopiston painossa. Sisällössä kantaviksi voimiksi vakiintuivat alkuaikojen jälkeen huumori ja pienet rivoudet, jotka ovat taanneet lehden suosion niin kiltalaisten kuin muidenkin keskuudessa.

Killan maskotiksi valittiin Kari Pullin ehdotus Pacman, jota voitiin muokata tilanteen mukaan: paggi istuu, paggi seisoo, paggi juo, paggi sammuu... Näin ainakin kiltalehti maskottia kuvaili. Lamavuosina hieman unholassa ollut Pacman on viimeisten vuosien aikana nostettu

M

VTT Elektroniikka onnittelee 10 vuotta täyttävää Oulun tietoteekkarikiltaa ja toivottaa sen jäsenille parhainta menestystä tulevaisuuden haasteiden parissa

VTT Elektroniikka Kaitoväylä 1, Pl 1100, 90571 Oulu Puh. 08-551 2111, telefax 08-551 2320 www.ele.vtt.fi

Hallituksen kokous kiltahuoneella 1998

Taiteilijan näkemys kiltahuoneesta ennen viimeisintä maalausta

takaisin sille kuuluvalle paikalle sekä kiltalehden Terminaalin sivuille että Heikki Tienarin ja Timo Ohtosen tekemäksi peliksi OTiT:n www-sivuille.

Teekkarihaalareiden väriksi valittiin musta sillä perusteella, että Otaniemen ja Tampereen tietokillat olivat päätyneet samaan värivalintaan. Lisäksi tietokillan ensimmäinen hallitus perusteli valintaa sillä, että mustalta pohjalta pienet hauskanpitoreissuilla kertyneet likatahrat eivät niin selvästi erotu.

Muut teekkarikillat suhtautuivat tietoteekkareihin alusta alkaen myönteisesti ja Sähköinsinöörikillasta kasvoi lopulta OTiT:lle isoveli, vaikka alussa tietoteekkareita syytettiinkin SIK:n hajoittamisesta — olihan kaksi kiltaa samalla osastolla ennenkuulumatonta. Myös oululaisten teekkareiden edustajisto, Oulun Teekkariyhdistys, suhtautui myönteisesti OTiT:n syntymiseen, ja pian tietoteekkareilla oli oma edustajansa OTY:n hallituksessa.

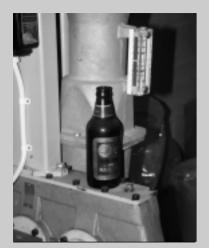
Tietoteekkareiden aktiivisuus erilaisissa yhteisöissä on ollut alusta alkaen killan kokoon ja ikään nähden todella kiitettävää. Mustahaalarisia teekkareita on jatkuvasti näkynyt niin Ylioppilaskunnan edustajiston kuin OTY:n ja Teekkarilupin hallituksissa, eikä omia alayhdistyksiäkään ole unohdettu.

KILTAHUONE JA PERINTÖKALUT

Kokoontumis- ja päivystystila eli tuttavallisemmin kiltahuone SÄ125:ssä oli niin pieni, että sinne mahtui vain yksi pöytä ja yksi kaappi. Parempia tiloja jouduttiinkin pian kyselemään yliopiston vahtimestareilta. Sähkökillalla meni tilojen suhteen vieläkin huonommin, sillä se ei mahtunut edes pitämään hallituksen kokouksia kiltahuoneessaan.

Kun joukko aktiivisia tietoteekkareita oli hiihtämässä Sähköinsinöörikillan perinteisillä Newerski-puuydinsuksilla Oulun Teekkariyhdistyksen 30-vuotisjuhlassa, kunniateekkarinakin

Tunturipurojen raikkautta vuodelta 1973

tunnettu yliopiston ylivahtimestari Erkka Liljeblad ilmoitti, että sähköosaston kellarissa oleva pommisuoja joutaa tietoteekkareille kiltahuoneeksi. Toukokuussa 1989 alunperin biologian laitoksen varastona toiminut Pommari siivottiin jäniksenluista ja pöllön oksennuspalloista ja otettiin käyttöön kiltahuoneena. Pommarin kätköistä löydettiin ilmastointilaitteiden läheltä keskiolutpullo vuodelta 1973. Sen tietoteekkarit kuitenkin päättivät jättää paikoilleen, ja samalla paikalla se on edelleenkin avattuna mutta täynnä.

Pommari käsitti kaksi huonetta, päätehuoneen ja kiltahuoneen, joista jälkimmäisessä killan hallitus aloitti välittömästi säännölliset kokoukset. Jokaviikkoiseen päätöksentekotilaisuuteen kokoontuivat hallituksen lisäksi kaikki killan asioista kiinnostuneet tietoteekkarit ja tietenkin myös fuksit, joille kokoukset olivatkin oivallisia tilaisuuksia tutustua killan toimintaan ja hankkia fuksipisteitä. Muina aikoina sohvilla ja kahvinkeittimellä varustettu kiltahuone toimi tervetulleena levähdyspaikkana jatkuvien luentojen ja laskuharjoitusten uuvuttamille opiskelijoille, ja tarjosivatpa sohvat jonkinlaisen yösijan väsyneelle opiskelijalle pitkäksi venyneen juhlimisen jälkeen. Täsmälleen samoissa tehtävissä kiltahuone toimii edelleen — killan arkisen elämän keskipisteenä.

Kiltahuone maalattiin kunnolla vuosikymmenen vaihteessa, jolloin se sai kauttaaltaan kauniin taivasmaiseman aurinkoineen ja lintuineen. Kiltalehdessä uutta väritystä kuvailtiin seuraavasti: "Kiltahuone muuttui kertaheitolla mitäänsanomattomasta sanoinkuvaamattomaksi". Vajaan vuosikymmenen ajan ehti seinä- ja kattomaalaus pimeää huonetta piristää, kunnes vuonna 1998 taideteos peittyi uuden, tällä kertaa harmaan maalikerroksen alle.

Kiltahuoneen kalustus on saatu suurimmaksi osaksi sähköosastolta, mutta osa tavaroista on tullut yritysten ja yksityisten henkilöiden lahjoituksina. Kiltahuoneen nurkkiin ja seinustoihin

on vuosien varralla kertynyt niin kotoa kuin kaukaakin mitä erilaisimpia kylttejä, laitteita ja hökötyksiä, joihin liittyy mitä ihmeellisimpiä tarinoita.

Killalla on muun muassa oma valomainos, joka ripustettiin seinälle sen maattua ensin monta vuotta kiltahuoneen pöytien alla. Killan hallituksen kokouksissa käytettävä nuija on ilmeisesti vieläkin se sama, jonka hankkimisesta killan ensimmäinen hallitus päätti vuonna 1988. Tärkeä perintökalu on myös vuonna 1989 käyttöön otettu puheenjohtajan litrainen lasituoppi, johon on kaiverrettu kaikkien killan puheenjohtajina toimineiden nimet. Tavaksi on tullut, että vaalikokouksen päätteeksi killan uusi puheenjohtaja tyhjentää tämän alunperin Eestistä toudun tuopin ikään kuin alkavan valtakautensa sinetiksi.

Perinteinen kiltakaappi, jonka kätköissä on arkistoituna muun muassa kokousten pöytäkirjoja, on nähnyt monenlaista. Joskus kaappi on jopa auennut paremmin saranapuolelta, kun ovessa olevan lukon avain — tai ennemminkin sen haltija — on ollut tavoittamattomissa. Omat kyykkävehkeetkin killalla oli, mutta ne katosivat mystisesti eräällä fuksikursiolla.

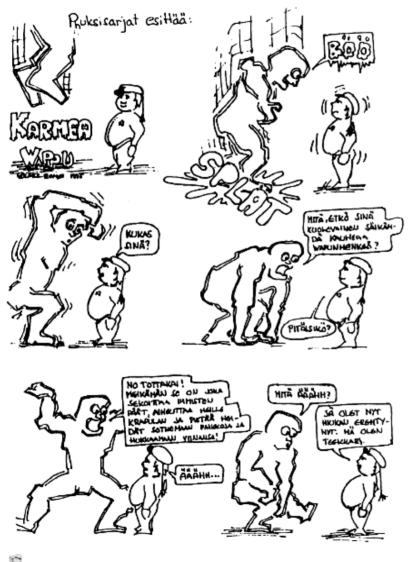
Yliopistolla sijaitsevat kiltahuoneet ovat vetäneet puoleensa teekkareiden lisäksi myös vähemmän asiallista porukkaa, kuten kiusallisia murtovarkaita. Onneksi tämä ilkivalta kohdistui harvemmin tietokillan omaisuuteen, koska yleisesti tiedettiin kiltahuoneen tavarat arvottomiksi. Suurinta vahinkoa aiheutui ovien hajottamisesta; jollakin riitti jopa innostusta takoa Pommaria suojaava teräsovi mutkalle. Kerran tyhjiä pulloja vietiin siinä määrin, että jonkinlaista taloudellista tappiota voidaan sanoa syntyneen.

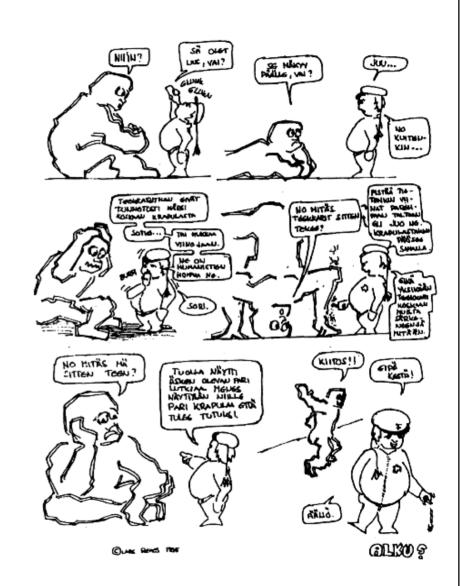
Kerran kun konekillan huoneelle murtauduttin, lähistöllä ollut tarkkaavainen opiskelija hälytti poliisit. Virkavalta saapui kymmenessä minuutissa paikalle ja päästi koiran varkaiden perään pimeään kiltahuoneeseen. Hetkeä myöhemmin poliisien astuessa sisään murtomiehet kyyhöttivät kurjan näköisenä kopiopaperipinojen päällä koiria paossa, ja jalanjälkiä oli kuulemma löytynyt melkein katosta asti. Tämä vain varoittavana esimerkkinä kaikille murtoa harkitseville.

Perinteinen puheenjohtajan tuoppi

Terminaalin sarjakuvahelmiä vuosien varrelta

VIIIIII EXEVEDUS

RAWT ON EX-CURSIONERS BY-MAR. SECRETARY OWNERS HOUSE SECRETARY OWNERS HOSE WITH TORK TOBELLE AN-TOBELLE AN-

Makka ssiesi valitaru mahdollienhau Suuri Laureu. Hukaan kanurtaa anaku Otaa makuupussi in -alusta, lämpimin Vaateeta, Pojeytytiis valineet, Pyyhä, Kauralaukei in -halin, Varlialeine pari Jaka ylimän räissä syylineit.

Moniforfiselli Linja-hofemaferila vierailu-Proeseuguste istufasi Rahmalisesti Maise Miselegia Tufusfellen, ja oulleata ja Vollegia Tufusfellen

PICUL TAURO ON MATCHELA AIRA M PAIKALLAAN, KAHVIKUPPO NEN HURLTAMON BARRISSA SEKÄ PICUL KÄYLLESKELY UIR-KISTÄR JA PIRISTÄÄ ISTUHISESTA RUSTUNESTA

YEITYSWERMUUT OWN EXCURSION SUDUM, TUGUSTUMBER JOOHAMINEMULEOLA SIIU FIR-MOIHIN ON HAUSKAN JA GANDON, PRI JOW MICLENKINGOISTA (1210A.

ILLALLA ON VIIMEN ÁRAA REMOUTUR, KESKUSTE LUT DRIKALLISTEN ODISKELIJAIDEN KANESA EY:MÁ JA YDINVOIMASTA TUULETEAR JA UUDISTAA OHIA LUUTUNIEN TEKNOKRAST TISIA HIELIDITETTÄ.

MELT EMBER WAS LÄHTÖR ON MAAA OSTOR KANDONOM KANDASHERLEI, 40KR OHHRLLAM SHEEN HAALA-RIN HOLEGES! VICERILUSTA.

TOW MILLSHER WAYNESS
TECKRARIT LATAMANT AKKU-JAAN OLLAKOLEN VIRKEITÄ KOHTAAMAAN SEURANVAN PRIVAN SEIKKAILUT.

LOPPY, OPWOOD

PERSO BEER CONFUITED

Otitsun

Päätehuone vuonna 1998

MAATUSKA JA SEN JÄLKELÄISET

Pommarin suuremmasta huoneesta muodostui heti miten tietoteekkareiden päätehuone, kun yliopiston ATK-keskus lahjoitti killalle viisi tekstipäätettä. Myöhemmin VT52- ja VT100-päätteitä saatiin lisää myös sähköosastolta sekä lahjoituksina esimerkiksi VTT:ltä.

Päätteiden lisäksi Pommarin yhteyteen raahattiin kokonsa puolesta massiivinen neuvostovalmisteinen PDP-11 klooni, joka saatiin lahjoituksena, kun ATK-keskus oli viemässä sitä kaatopaikalle. Tämä Maatuskaksi ristitty tietokone kärsi ilmeisesti siirtämisen aikana sen verran pahoja vaurioita, että paikalle piti kutsua huoltomies Helsingistä saakka. Korjaajan työkalupakista löytyi jännitemittareiden ja pienten ruuvimeisseleiden sijasta muun muassa vasara ja jakoavaimia, mikä kertonee jotain tästä alkuvuosien numeronmurskaimesta.

Alkuvuosina ATK-keskus vaikutti positiivisesti kiltalaisten toimintaan lahjoitusten lisäksi huolehtimalla toimivista verkkoyhteyksistä. Luonnollisesti myös yrityksiltä saatiin sponsorointia, ja esimerkiksi Nokia Data lahjoitti kiltalaisten käyttöön Sun 2 -minikoneen. Siitä tulikin kiltalaisten oma serveri, jonka nimeksi päätettiin antaa nyttemmin jonkinlaiseksi legendaksi muodostunut Otitsun. Alkuperäinen kone oikkuili jo ensimmäisenä vuotena, ja siitä osoituksena hallituksen kokouksen pöytäkirjasta oleva merkintä "toivottavasti hyvä haltija korjaisi koneen". Hyvä haltija kävikin vierailulla, sillä kajaanilaiselta firmalta saatiin lahjoituksena rahat uusiin osiin ja vielä toiselta taholta ilmainen työpanos koneen kuntoon saattamiseksi.

Otitsun tuli tarpeeseen, koska sähköosaston unix-koneisiin ei riviopiskelijoilla ollut asiaa. Tunnuksen saamisen vaikeudesta osaston Stekt-koneeseen kertonee jotain hallituksen lupaamat kolme fuksipistettä jokaiselle fuksille, joka siihen kykenee. Moni ei tunnunusta saanut, mutta Otitsunia kiltalaiset käyttivät ahkerasti.

Hitaaksi käyneen alkuperäisen Otitsunin tilalle saatiin jo vuonna 1991 tähtitieteen laitokselta uusi Sun Sparc 1+ työasema, ja vanha Sun 2 työnnettiin Kotimaanpitkällä Helsingissä sijaitsevaan Sun Microsystemsin päämajaan. Aikalaiset operaattorit asensivat kahden viikon ajan Solaris-käyttöjärjestelmää kuudentoista megatavun muistilla varustettuun Sparc 1+ tehomyllyyn. Kone palveli kiltalaisia uskollisesti seuraavat viisi vuotta, jonka aikana konehuonetta viritettiin aina silloin tällöin. Otitsunin yhteyteen päätehuoneeseen hommattiin muun muassa osaston ensimmäiset X-päätteet, jotka tosin aiheuttivat niin pahoja lämpö- ja ääniongelmia, että ne piti siirtää muualle. Otitsunin ylläpito hoidettiin rennosti mutta tehokkaasti, ja käyttöjärjestelmä olikin aikoinaan huomattavasti paremmassa kunnossa kuin osaston Stekt-palvelimissa.

Vuosien myötä Otitsun kävi taas hitaaksi, ja kun kaikki opiskelijat saivat tunnukset sähkö-osaston uusittuihin Stekt-koneisiin, käyttöaste vähitellen pieneni. Otitsunin itsenäiset päivät alkoivat olla ohitse, kun se siirtyi tavallaan osaston omistukseen uuden Sparc 10 -koneen myötä. Kovalevyt ja ohjelmistot yhdistettiin Stekteihin, ja operaattoreiden työmäärä pieneni huomattavasti.

Nykyään Otitsun odottaa uutta tulemistaan. Esimerkiksi Digitalin vuosi sitten lahjoittamalla tehokkaalla AlphaStationilla terästettynä vanha työjuhta palvelisi kiltalaisia vielä tulevaisuudessakin.

Päätehuone on ollut läpi historiansa täynnä päätteitä ja tietokoneita, joita käyttivät kiltalaisten lisäksi myös muut yliopiston opiskelijat sähköpostien ja uutisten lukemiseen ympäri vuorokauden. Ylläpitäjät eli operaattorit ovat pitäneet vuodesta toiseen järjestelmiä kunnossa, opastaneet uusia opiskelijoita ja hoitaneet killan tietoteknisiä ongelmia väsymättömästi tarvittaessa vaikka läpi vuorokauden.

Viimeisimpinä vuosina opiskelijamäärät koulutusohjelmassa ovat kasvaneet melkoisesti, joten osa pääteluokan tiloista on tarvittu tavalliseksi kiltahuoneeksi. Aika näyttää, löytyykö

Killan AlphaStation

Pommarista vielä tulevaisuudessa yöllisiä nörttejä nuokkumassa päätteiden äärellä seuranaan Coca-Cola -pullot ja tasaisesti humisevat tietokoneet.

LAULUKALU, PYYHE — EIKU SAUNAAN!

"Killan ensimmäinen saunailta on keskiviikkona 30.11 klo sossujen saunalla. Ohjelmassa on henkeviä keskusteluja ja saunomista oluen ja ruuan merkeissä. ..." Näin lukee mainoksessa — kirjoitusvirheineen — tuolloin vielä nimettömässä Oulun Tietoteekkarit ry:n ensimmäisessä kiltalehdessä vuodelta 1988. Kyseisestä saunaillasta alkoikin loppumaton illanviettojen ketju kiltalaisten ruumiin ja hengen puhtauden ylläpitämiseksi.

Yliopiston lämpökäsittelylaboratorion lauteilla tietoteekkari on istuskellut kerran jos toisenkin lauleskelemassa teekkarilauluja, mutta saunatilaisuuksiin yliopistolla on liittynyt paljon muutakin hauskaa. Eräässä tieto- ja sähkökillan yhteisessä saunatilaisuudessa jotkut hurjat päättivät väliajalla kokeilla vahtimestareiden potkulautojen kilpailuominaisuuksia. Näky oli vähintäänkin hupaisa, kun nämä teekkarisihmiset päästelivät menemään pitkin yliopiston käytäviä ja vieläpä toki luonnon asussa.

Tavallisten kiltapoppoolla vietettyjen saunailtojen lisäksi tietoteekkareilla on riittänyt innostusta myös muiden kiltojen saunakulttuuriin tutustumiseen. Eräänä vuonna joukko tietoteekkareita vieraili toisten kiltojen saunailloissa varusteinaan piirtoheitinkalvot ja sprii-liukoiset kalvokynät, tarkoituksenaan tehdä muistiinpanoja muiden saunomistunnelmista. Saunaraadille tuli kuitenkin ongelmia, kun kynät lopettivat toimintansa yli 70:ssä celsiusasteessa, ja spriiliukoinen tussikin liukeni kalvolta — saunaillan juomapuoli ei ilmeisestikään koostunut ainoastaan miedoista juomista. Vähemmän muita kiltoja kehuvat lopputulokset julkaistiin tietysti kiltalehdessä.

On olemassa eräs asia, johon tietoteekkareiden saunaillat kiteytyvät enemmän kuin mihinkään muuhun: Matriisi. Tämä legendaarinen kymmenen kertaa kymmenen olutpulloa vetävä puulaatikko on nähnyt kahdeksanvuotisen historiansa aikana enemmän kiltasaunoja kuin yksikään tietoteekkari. Ensimmäisen Matriisin tekivät Raahen Tietoteekkarit (OTiT:n raahelainen kummikilta) vuonna 1990 saunailtoja viihdyttämään. Tämän tilavuus oli yhdeksän kertaa kymmenen, mutta oululaiset päättivät luonnollisesti tehdä suuremman. Matriisi rakennettiin laudoista, jotka ruuvattiin lujasti kiinni kunnollisilla ruuveilla. Tätä varten hommattiin porakone, eikä Matriisi olisikaan enää hengissä ilman näin tukevaa rakennetta. Ainoa ongelma Matriisissa oli sen vesiliukoinen musta petsipinta, mutta tästä värjäysongelmasta päästiin eroon lakkaamalla koko puulaatikko.

Matriisia on raahattu ympäri Suomea, siinä on ollut olutmerkkejä laidasta laitaan ja nykyinen maalipintakin lienee jo kolmas. Jos kaupallinen olut on ollut liian arvokasta suhteutettuna killan taloudelliseen tilanteeseen, Matriisia on täytetty killan virallisella kotitekoisella kiltaoluella.

Joko lagerilla tai tummalla oluella täytetty matriisi oli suhteellisen tuhtia tavaraa; vahvuus vaihteli kuuden ja kahdeksan prosentin välillä. Tilausaika oli vähintään kuukausi, joten joskus valmistusaikaa jouduttiin hieman lyhentämään maun kustannuksella. Kotioluen hiivaisuus aiheuttikin aina silloin tällöin varomattomille nauttijoille konkreettista palautetta aineksien tullessa menoreittiä takaisin mahalaukusta. Muuten kiltaolutta kyllä kelpasi juoda, ja suurin kertaheitolla valmistettu erä oli huimat kolmesataa pulloa.

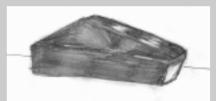
Killan saunailtojen pienimuotoinen sponsoroiminen on ollut Oulun seudun yritysten erittäin tärkeä side tietoteekkareihin. Jo vuosikymmenen alkupuolella lukuisat yritykset — esimerkkeinä CCC, Jidea, silloiset Nokia Data ja Mobira — järjestivät tietokiltalaisille antoisia

Matriisin nauttii vapaa-ajallaan kirjallisuutta

Kolmipaikkainen Enterprise: valonnopeudella uimahallin seinään

Ruumisarkkukelkka, rakennusmateriaalina puu ja roskasäkit

Lumilohikäärme vuosimallia 1996 sijoittui yleisöäänestyksessä kolmannelle sijalle

keskustelu ja saunomisiltoja. Mikä olisikaan parampi tapa pitää yllä opiskelijoiden ja työelämän välistä tärkeää vuorovaikutusta?

LASKIAISMÄKEÄ JA MUUTA HUPAILUA

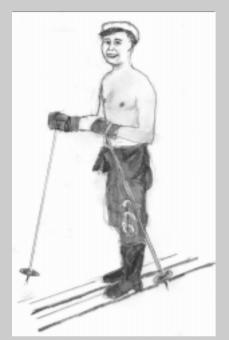
Oulussa perinteisessä Välkkylän laskiaismäessä tietokilta on esitellyt modified-luokassa mitä erilaisimpia mäkivempeleitä. U.S.S. Enterprise ja pakastin viilettivät mäkeä alas siinä missä ruumisarkkukin, joka peräti voitti kyseisen sarjan.

Eräällä killan kopiokoneella oli syksyllä 1997 otettu miljoona kopiota, minkä kunniaksi se lunastettiin killalle ja Teekkaritalolla järjestettiin Miljoonabileet. Hallituksen ostopäätöksessä oli kuitenkin kohta, jossa kopiokoneella luvattiin laskea mäkeä "jahka aika tästä jättää". Niinpä killan kopiokonehistorian merkittävin tapahtuma oli osallistuminen laskiaismäkeen tällä kopiokoneen raadolla vuonna 1998.

Wapun perinteisissä tempauksissa kiltalaiset ovat olleet mukana esimerkiksi rullasuksihiidolla, tosin suksina toimivat lankunpätkät ja rullina lankkujen päihin kiinnitetyt vessapaperirullat. Hieman kyseenalaista mainetta niitti tempaus "Vahingoita vammaista", jossa pyörätuolia käyttävää kiltalaista sai tulittaa splatter-aseella. Idea oli kylläkin lähtöisin maalina toimineelta henkilöltä, joten ei siinä sen kummempaa. Ensimmäisenä vuotena tietokilta oli näyttävästi esillä muuttoautoon rakennetulla pelihallilla. Tunnelmaa piti yllä puhesyntetisaattori, joka lateli äärettömän pituista vappupuhetta tai vaihtoehtoisesti kertoi vitsejä. Muina vuosina tietokillan tempauspaikalla on muun muuassa yritetty lämiä jääkiekkoa maaliin, työnnelty maitokärrytaksia ja onpa puhelinkoppiinahtautumistakin järjestetty.

Tempaukset kuuluvat teekkariperinteeseen muulloinkin kuin wappuna. Tietoteekkarit ovatkin olleet mukana esimerkiksi lumenveistokisoissa jo lähes kymmenen vuotta, ja aiheet ovat

Raatteentien hiihtäjä

tuona aikana vaihdelleet Pacmanista aina luurilla rikottuun puhelimeen. Lumiveistokset "Avain yhdentyvään Eurooppaan" ja "Tiedon valtatie" voittivat aikoinaan jopa yleisöäänestyksen, ja lohikäärmeellä tietokiltalaiset sijoittuivat kolmanneksi.

Tietoteekkarit hiihtivät muiden mukana menestyksekkäässä talvisodan muistohiihdossa Raatteen tiellä, tempaisivat Suomen teekkareiden mukana "Sohvakuolemia vastaan" ja vuonna 1998 luovuttivat joukolla verta Punaiselle Ristille. Tietokiltalaiset olivat aktiivisesti mukana myös Oulun teekkarien yhteisessä Teekkaritalo-projektissa, jonka konkreettisena tuloksena Kaijonharjussa sijaitsee eriskummallisen näköinen Teekkaritalo kaikkine lieveilmiöineen.

Tempausten lisäksi myös teekkarijäynät ovat olleet erittäin suosittuja, eikä tietokillan osallistumisaktiviteettia tässäkään lajissa voi muuta kuin kehua. Valtakunnallisesti tunnetun Vuoden jäynääjätittelin arvonimen ovat saaneet pelkästään viimeisten viiden vuoden aikana ainakin kymmenen oululaista tietoteekkaria, ja hyvät sijoitukset paikallisissa ja valtakunnallisissa jäynäkisoissa ovat olleet OTiT:n tavaramerkki.

Paikallisissa jäynäkisoissa alkuasukkaat ovat saaneet kärsiä monenlaisten hupailujen kohteeksi joutumisesta. Eräänä vuonna, kauan ennen Suomen EU-jäsenyyttä, tietoteekkarit värväsivät henkilökohtaisia EU-jäseniä. Tällä henkilökohtaisella jäsenyydellä luvattiin ihmisille kolmenkymmenen prosentin alennus alkoholista, ruuista ja muista tarvikkeista. Ihmiset olivat aivan liikuttuneita kuultuaan moisesta mahdollisuudesta, ja jäseniä tulikin rutkasti (tässäpä mallia tämän päivän poliitikoille!).

Erilaisia bileitä tietokilta on järjestänyt kymmenittäin. Loppuvuodesta 1994 tietokilta järjesti parinsadan osanottajan mustahaalaribileet kolmen muun mustia haalareita käyttävän yliopistokillan kanssa. Vastaavia pikkujouluja ei enää järjestetty uudelleen, koska kukaan muu ei halunnut järjestelyvastuuta niin suurista — ja hieman rauhattomista — bileistä. Sen sijaan kilta on juhlinut useampana vuonna pikkujoulua loqopediaopiskelijoiden kanssa. Excursioryhmät

ovat järjestäneet niin ikään pikkujouluja abiturienteille ja kilta puolestaan PikkuWappu-bileitä sekä muita vastaavia tapahtumia ympärin vuoden kesää lukuunottamatta.

Omien pippaloiden lisäksi kiltalaiset ovat tietenkin olleet aktiivisia itse osallistumaan muiden järjestämiin tapahtumiin. ATK-yhteistyöpäivillä kiltalaiset solmivat kontakteja alan kiltoihin, myös muihin kuin teekkari-sellaisiin. Pohjoisen Poronkusemaan on lähdetty useaan otteeseen, ja Titeenien taisteluissakin on käyty ahkerasti pitkin Suomea.

Joskus kiltalaiset ovat olleet hieman pulassakin, kuten seuraavasta nimettömäksi jääneen tietoteekkarin kertomuksesta voi päätellä: "Olin juhlimassa aamukuuteen saakka, jonka jälkeen uni maistuikin kämpille päästyäni. Kahdeksan aikaan aamulla ovikello soi tarmokkaasti, niin että pökkyröissäni kömmin ovea aukaisemaan. Yllätys oli melkoinen, kun ovella seisoi kaksi poliisia ja kuonokoppainen poliisikoira, joka alkoi vimmatusti haukkumaan minut nähtyään. En oikein saanut mitään selvää poliisien puheesta, tokkurassa kun vielä olin, mutta ilmeisestikin he tahtoivat tulla tutkimaan kämpän. No, annoin heille luvan ja poistuin itse jatkamaan keskeytyneitä unia. Koluttuaan aikansa kämpässäni poliisit tulivat sanomaan, ettei liikennemerkkejä löytynyt. Vähän ihmeteltyäni asiaa sedät kertoivat, että takapihalta oli varastettu edellisenä yönä merkkejä. Yläkerran mummo oli antanut kuuman vihjeen, että alakerrassa asuu teekkareita — tällä kertaa tosin syyttömiä."

EKSKURSIOLLE SUOMEEN — JA VÄHÄN PIDEMMÄLLEKIN

Fuksikursiolla tietokiltalaista puraisee tietenkin matkakuume, joten pidemmille reissuille on päästävä. Kotimaahan suuntautuneista ekskursioista mainitsemisen arvoinen on jokavuotinen Kotimaanpitkä, yhdessä Sähköinsinöörikillan kanssa järjestetty tutustumismatka maamme yri-

Terminaalin wappuohje

1998	Melbroune	Sydney	Cairns	Bali
1996	Lontoo			

1994 Mexico City Puebla

1992 Bangkok Singapore

> y Kong a Lumpur na

Bangkok Hong Kon Kuala Lun Penang tyksiin ja muihin teekkarikiltoihin. Tietokiltalaiset ovat olleet yleensä aina sankoin joukoin edustettuina mukana tällä noin viikon mittaisella linja-autoreissulla. Kotimaanpitkältä tunnetuin juttu on tietenkin laatta-paita, jonka jokainen ylenantanut saa vuorollaan kannettavakseen, todellinen etappivoiton merkki siis.

Kotimaanpitkässä oli aluksi se huono puoli, etteivät mukaan mahtuneet läheskään kaikki halukkaat teekkarit saati sitten fuksit. Tähän ratkaisuksi keksittiin järjestää Kotikaupunginpitkä. Kun muut lähtivät kiertämään Suomea, tietokillan fuksit tutustuivatkin Oulun yrityksiin ja ravintolaelämään. Vastaavanlaisia oululaiseen ravintolakulttuuriin kohdistuneita tutustumisreissuja ovat City-tourit, joita on parhaimpana vuonna järjestetty kolmekin kertaa.

Kotikaupunginpitkän ensimmäisellä kerralla eräs fuksi taisi nauttia minttua hieman liikaa ja liian nopeasti, koskapa kyseinen juoma kiersi mahan kautta takaisin suuhun. Poskien pullistuessa kaverit olivat jo vuorenvarmoja siitä, että kohta tulee juomat lattialle, mutta sitkeä fuksi nieli kuin nielikin juomansa uudelleen. Seuralaisten huvittuineisiin ilmeisiin hän vain totesi: "Saahan sitä minttua suussa purskutella!" Vieläkin hullumpi tempaus oli samalla keikalla legendaarisen alakuppilan portaiden laskeminen pulkalla — peräti ilman mitään vaatetusta.

Eräänä vuonna seurue sai häädön paikallisesta ravitsemusliikkeessä, kun fuksin piti tutustua remonttireiskojen paikalle jättämään porakoneeseen — tekniikan opiskelija kun oli.

ULKOMAAN EKSKURSIOT

Suomalaiset ABB-yhtiöt onnittelevat 10-vuotiasta Oulun tietoteekkarit ry:tä.

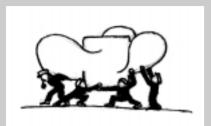

Kiltalaisia urheilemassa

Killan kangasmerkin ensimmäinen luonnos. Vaihtoehtourheilijoille

www.abb.fi

Oulujoki Oy:n voimalaitoksen varapotkuri on jo useampana vuonna yritetty "lainata" (paino 30 tonnia!)

Reikiä ei sentään syntynyt, mutta vihaisia ilmeitä kyllä senkin edestä.

Perinteinen reissu on myös jokavuotinen ekskursio, Wappuinfo, Oulujoki Oy:lle. Kyseisessä paikassa tietokiltalaiset ovat saaneet vuodesta vuoteen erittäin lämpimän vastaanoton, ja se on ollut fukseille yritysvierailu parhaimmasta päästä.

Tietoteekkareiden ekskursioryhmät ovat noin joka toinen vuosi suunnanneet matkansa hieman pidemmälle eli ulkomaan ekskursiolle. Kansainvälistyminen on ollut siis tietoteekkareille itsestään selvyys jo kauan ennen varsinaista kansainvälisyys-buumia Suomessa. Tosin joskus ehkä suomalaisista teekkareista on jäänyt hivenen huonoja muistoja, kuten seuraavasta voisi päätellä.

Erään ulkomaanekskursion paluulennolla Arlandaan tietoteekkarit aihettivat niin paljon pahennusta, että lentokentällä reissaajia vastassa olivat poliisit. Eräs teekkari oli esimerkiksi halunnut välttämättä poistua vessaan juuri koneen laskeutuessa, ja siitähän eivät lentoemännät luonnollisestikaan hyvää tykänneet. Toinen hieman tunnelmassa ollut tietoteekkari nousi koneen laskeuduttua penkkien päälle seisomaan ja huusi hämmästyneille kanssamatkaajille: "Kukaan ei poistu ennen kuin minun toinen kenkä löytyy!"

Excursiolennolla Amerikassa pari kaveria tilasi viskit, vielä toiset ja kolmannetkin, kunnes keksivät helpomman tavan. He vain huikkasivat lentoemännälle: "Just keep them coming!" Lentoemon kuultiin sen jälkeen sanovan virkasisarelleen: "You know that guy over there? Thank God this is only five hours flight!" Eräs tietoteekkari säästi Singaporessa excursiolla tuhatviisisataa markkaa, koska ei yhdelläkään kolmesta kerrasta jäänyt kiinni ylenantamisesta. Puhtaana tunnetussa Singaporessa sai näet viisisataa markkaa sakkoa roskaamisesta.

Yhteistyö tuo leipää.

Ilman tietoteekkareita elomme olisi takuulla ollut petun syöntiä nykyiseen nisupullaan verrattuna. Vastaavasti ilolla huomaamme, että meillä hommia paiskovat jäsenenne ovat työhön leipääntymisestä kaukana.

Hiivatisti onnea teille! Joskin se on kuin toivottaisi onnea itselleen.

X-Net

THET OF THE X-NO

Anatie 38, 9050

6nu. (08) 225

69x (08) 285

ntp://www.

Pacmanin ohje on hyväksi, kun opiskelijaelämä alkaa olla mennyttä aikaa

KYMMENVUOTIAS

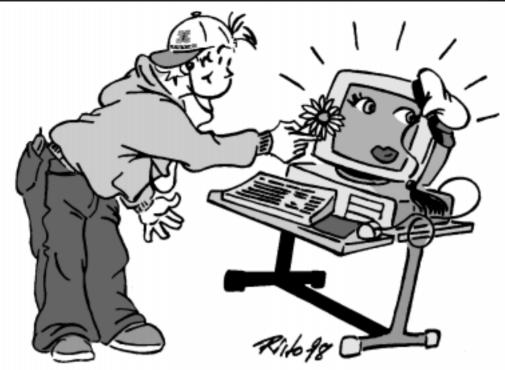
Aina jossain vaiheessa opiskelua koittaa se hetki, kun aktiivisinkin kiltalainen huomaa viettävänsä aikaa enemmän työpaikalla ja kotona kuin esimerkiksi kiltahuoneella. Tämä enteilee yleensä tietoteekkarillekin sitä suurinta elämänmuutosta eli valmistumista diplomi-insinööriksi ja siirtymistä kokopäiväiseen työhön. Ensimmäinen tietotekniikan koulutusohjelmasta valmistunut DI oli Pekka Koponen vuonna 1991.

Tietoteekkareita yleistetään hieman tarpeettomasti nörttien kansakunnaksi, vaikka kaikkien ATK-vempeleiden lisäksi tietoteekkareilla on kuin onkin aktiivista sosiaalielämää. Tänä vuonna ensimmäinen tietoteekkaripari vihittiin avioliiton onnelliseen pyhäkköön. Kaikille epäilijöille korostettakoot, että kyseessä oli todellakin heteropari, vaikka hameväen osuus tietokillassa ei todellakaan suuri ole; naiset edustavat sukupuoltaan seitsämällä prosentilla tässä valitettavan miesvaltaisessa poppoossa. Tulevaisuus lienee kuitenkin valoisampi tämänkin asian osalta.

Itse kilta jatkaa olemassaoloaan, vaikka sen jäsenet vuosi vuodelta vaihtuvatkin. Lamavuodetkaan eivät Oulun Tietoteekkareita lannistaneet, ja tuskinpa pahempaa kriisiä ihan heti vastaan tulee. Silti täytyy olla jatkuvasti valppaana huomatakseen vähäisetkin kiltatoimintaa nakertavat muutokset ja pahaa enteilevät tekijät, jotka ovat todellakin jotain muuta kuin taloudellisia tai ulkopuolisia uhkia. Kilta saa ja sen pitääkin muuttua, mutta kriisi kohtaa, kun jäsenet huomaavat passivoituneensa ja uusia tulokkaita ei saada matkaan kiltatoiminnan kiehtovaan maailmaan.

Kymmenen vuotta on lyhyt ikä killalle, mutta siinäkin ajassa on ehtinyt monenlaista tapahtua. Voi vain kuvitella miten hienoja hetkiä kilta on jäsenilleen vuosien varrella tarjon-

13-vuotias ELEKTROBIT OY onnittelee 10-vuotiasta Oulun Tietoteekkarit ry:tä

Elektrobit Oy on monipuolinen elektroniikan tuotekehitysja OEM-palveluja tarjoava yritys Oulun Teknologiakylässä – melkein kivenheiton päässä Yliopistosta.

Tutkijantie 8, 90570 Oulu

Puh: 0424 9999 1, Fax: 0424 9999 329

E-mail: Information@elektrobit.fi Internet: http://www.elektrobit.fi

WANTED!

Tietokonelaboratoriosta on hiivinnyt koneniiön turkirenksessa käytetty sobotti. Robotti on objelmoitu kulkernan ennalta tunterruttorrussa ympiiristössä villtäen törmävksiä ympäristön esineiden kanssa. Koekäynnistyksen yhteydessä robotti valitettavasti karkasi, ja tähän mennessä kukaan ei olo päässyt niin Ehelle robottia, että olisi voirut katkaista karkulsisen vimo saannin.

Robotin päävirtakytkin on laitteen päältä löytyvä. gunnines kutkaisija. Robotin kiinniottaja palkitaan kohtuullisella rahasummalla.

Viimeksi robotti on rähty Linnarmaan ympäristössii.

Ilmoitus Terminaalissa 80-luvun lopulta

nut saunailtojen ja muiden yhteisien aktiviteettien merkeissä niin yksilötasolla kuin ryhmänä. Vaikka aina ei arkinen opiskelu ja kiltaelämä ole tietenkään ollut yhtä juhlaa, uskomalla killan perusajatukseen yhteishengen luomisesta ja yhteen hiileen puhaltamalla vaikeista hetkistä on selvitty kunnialla. Mitä tulevaisuudessa sitten seuraa? Ei liene kovin kaukaa haettu ajatus, että Oulun Tietoteekkarit ry:n seuraavat vuodet ovat vähintään yhtä tapahtumarikkaita kuin nyt taakse jäänyt vuosikymmen.

1988 Hallitus

Puheeniohtaia Varapuheeniohtaia Rahastonhoitaia Sihteeri

Kiltalehden toimittaia Oiannerä Tero Kopiokonevastaava Fuksivastaava

Leinonen Tania Lind Timo Rönkkä Risto Tanskanen Jouni Kopsa Petri Kolmonen Juha

Kononen Pekka

Pulli Kari

Ryökäs Petri

1989 Hallitus

Puheeniohtaia Varapuheeniohtaia Rahastonhoitaja Sihteeri

Kiltalehden toimittaja Toivanen Jukka Kopiokonevastaava Fuksivastaava

Ryökäs Petri Leinonen Tanja Lind Timo Kaikkonen Tommi Tanskanen Jouni Konsa Petri Kolmonen Juha Hyyppä Olli

Kononen Pekka

Kukkohovi Marko

1990 Hallitus

Puheenjohtaja Varapuheeniohtaia Sihteeri Rahastonhoitaja Excursiomestari Kiltamestari Fuksivastaava Opintovastaava Tiedotussihteeri Harioitteluvastaava Kopsa Petri Lahdenperä Pentti Järvi Saila Ryökäs Petri Mäkelä Ilkka Kukkohovi Marko Hvvppä Olli Leinonen Tanja Toivanen Jukka Komonen Kari

1991 Hallitus

Puheeniohtaia Varapuheenjohtaja Sihteeri Rahastonhoitaia Excursiomestari Kiltamestari Fuksivastaava Opintovastaava Tiedotussihteeri Harioitteluvastaava

Pääministeri Varapääministeri Kansliaministeri Valtiovarainministeri Työvoimaministeri Tiedotusministeri Sisäministeri Ulkoministeri Opetus ministeri Liikenneministeri Sisäministeri Opetus ministeri **Opetusministeri**

Pääministeri Varapääministeri Kansliaministeri Valtiovarainministeri Työvoimaministeri Tiedotusministeri Sisäministeri Ulkoministeri Opetusministeri Liikenneministeri

Mäkelä Ilkka Mustikkamaa Terhi Maansaari Kirsi Pääkkönen Jarmo

Järvi Saila Hyyppä Olli Komonen Kari Annala Harri Kauppi Kirsi

Pirttikangas Kari

Kainainen Jarkko

Pikkarainen Pasi

Erkkilä Mika

Kaipala Jukka

Kangas Antti

Jokisalo Jari

Huoponen Jani

Turunen Timo

Kilpeläinen Jarkko

Romppainen Janne

1992 Hallitus

Hyyppä Olli Kärkäs Kalle Niemi Tarja Maansaari Kirsi Mustikkamaa Terhi Kokkonen Juha Markkanen Panu Timonen Vesa Annala Harri Tuokkola Hannu Kangas Antti Korhonen Petri Huoponen Jani

1993 Hallitus

Liikenneministeri

1994 Hallitus Leinonen Paavo Pääministeri

Varanääministeri Kansliaministeri Valtiovarainministeri Työvoimaministeri Tiedotusministeri Sisäministeri Ulkoministeri Onetusministeri Liikenneministeri

1995 Hallitus

Puheeniohtaia Varapuheenjohtaja Rahastonhoitaia Kansliaministeri Työvoimaministeri Tiedotusministeri Sisäministeri Ulkoministeri Opetusministeri Liikenneministeri Opetusministeri

Rahastonhoitaia Kansliaministeri Kansliaministeri Sisäministeri Ulkoministeri Onetusministeri Liikenneministeri

Turunen Timo

Kaksonen Rauli Koivusaari Maiia-Liisa Kaipainen Jarkko Keränen Salla Leppänen Teemu Kemppainen Ville Pussinen Leo Huoponen Jani Valtavaara Juha

Kemppainen Jarkko

Karvosenoia Janne Lehtomäki Juha

Hautamäki Kari

Kyllönen Tomi

Räsänen Janne

Leinonen Mika

Hoisko Jyrki

Lantto Hannu

Kylmäoja Jouko

Kangas Kalle

Kaksonen Rauli Kemppainen Jarkko Koivusaari Maija Hautamäki Kari Pietiläinen Mirkka Kangas Antti Hoisko Jyrki Polvi Jere Huoponen Jani Lukkarinen Olli-Pekka Kvlmäoia Jouko

1996 Hallitus

Puheeniohtaia Varapuheenjohtaja Tvövoimaministeri Tiedotusministeri

1997 Hallitus

Puheeniohtaia Varapuheenjohtaja Kiltavarainministeri Kansliaministeri Työvoimaministeri Tiedotusministeri Sisäministeri Ulkoministeri Opetusministeri Liikenneministeri

1998 Hallitus

Puheeniohtaia Varapuheeniohtaia Rahastonhoitaja Sihteeri Työvoimaministeri Tiedotusministeri Teollisuusministeri Ulkoministeri Opetus ministeri Liikenneministeri

Pääkkönen Jaakko Pelkonen Antti Kylmälä Sipi Kvllönen Tomi Kyllönen Juha Remes Lars Isotalo Tiina Hiltunen Mikko Hvvppä Petri

Karvosenoja Janne

Kylmälä Sipi Varpiola Mikko Isotalo Tiina Haikala Jani Lehtiniemi Ville Korhonen Jari Lindholm Mika

Remes Jukka Hvvppä Petri Koskinen Esa

TOVERIT!

Kymmenen vuoden taivalluksen jälkeen Oulun Tietoteekkarit ovat jo tilanteessa, jossa historiallakin on oma merkityksensä. Tätä painoarvoa ei saa koskaan vähätellä, mutta täytyy myöskin muistaa tulevaisuus ja uudet historialliset tapahtumat, jotka odottavat jo kulman takana. Jatkossa tehdessämme tulevaisuutta meillä on tietynlaiseksi ohjenuoraksi historiikki kymmenen vuoden juhlavasta Teekkariudesta. Kymmenestä vuodesta tulee myöskin merkkipaalu toisella tavalla, sillä Kiltamme on astumassa koko luokkaa isompiin saappaisiin hallitun kasvun myötä ja pienen killan leima jo melkein täysin hävinnyt, mutta toimeliaisuutta löytyy yhä killan tarpeisiin ja varmaan tulevinakin vuosina jäynät, vimpaimet, laulut ja muut Teekkariaiheiset asiat syntyvät hyvässä Tietoteekkarihengessä. On hieno asia olla Tietoteekkari, joten ei muuta kuin Lakki päähän ja menoksi.

Sipi Kylmälä

Puheenjohtaja 1998

HTTP://WWW.OTIT.OULU.FI/